

[Thomas Have.]

forførelse af personer mellem 18 og 21 år til et homoseksuelt forhold, har det været drøftet, om man ikke herved ville komme til at savne en regel, som særlig kunne anvendes over for forhold mellem befalingsmænd og menige. Her har justitsministeren over for udvalget oplyst, at dette forhold allerede skulle være dækket af § 225, stk. 1, efter hvilken der kan gives straf for at skaffe sig et homoseksuelt forhold ved groft misbrug af partnerens tjenstlige eller økonomiske afhængighed.

Det er naturligvis en selvfølge, at man særlig dybtgående i udvalget har diskuteret konsekvenserne af en ophævelse af straffelovens § 230 og særlig, hvilke konsekvenser det vil få for det forsorgsmæssige arbejde blandt de homoseksuelt prostituerede. Her har udvalget erklæret sig enig med justitsministeren i, at det er uheldigt, at man skal benytte straffeloven som et middel til at etablere kontakt med det pågældende forsorgsklientel, et klientel, som man jo ønsker at hjælpe og ikke at straffe. Man har i udvalget drøftet, om man ikke her kunne bruge børne- og ungdomsforsorgsloven, altså om der ikke skulle være mulighed for, at børneforsorgsmyndighederne kunne overtage det forsorgsmæssige arbejde, som jo hidtil, efter udvalgets opfattelse med stor dygtighed, har været udført af politiet.

Udvalget har specielt drøftet med ministeren for familiens anliggender mulighederne for et sådant forsorgsarbejde, og ministeren er af den opfattelse, at et sådant forsorgsarbejde udmærket kan ske under den lovgivning, vi har om børne- og ungdomsforsorg. Ministeren har dog tilkendegivet over for udvalget, at hvis man skulle sætte et sådant opsøgende arbejde og behandlende arbejde i gang, ville det medføre, at et antal socialt pædagogisk uddannede personer skulle påtage sig arbejdet, og ministeren har naturligvis over for udvalget gjort opmærksom på, at det kun kan gennemføres, hvis folketinget er villigt til at stille de fornødne bevillinger til rådighed til dette arbejde.

Et andet spørgsmål, som udvalget har haft en lang drøftelse af, er den foreslåede afkriminalisering af utugtige skrifter. Man er i udvalget ud fra principielle synspunkter

om den litterære ytringsfrihed og borgernes læsefrihed i det hele taget indstillet på, at der bør ske en af dramatisering af situationen omkring de pornografiske skrifter; de principielle retsplejemæssige vanskeligheder, der har været ved at administrere den nugældende bestemmelse, har også spillet en rolle i udvalgets drøftelser, som er resulteret i, at man mener, at bestemmelsen om de pornografiske skrifter nu bør ophæves.

Dette har givet udvalget anledning til at drøfte, om man ikke burde have en slags sikkerhedsventil, om man måske kunne finde et lidt snævrere pornografibegreb, som særlig kunne ramme skrifter med beskrivelse af meget grov sadisme eller anden form for grov perversitet. Herom har meningerne været delte, men jeg tror, jeg kan sige, at man i udvalget er kommet til den opfattelse, at det ikke vil være muligt at finde en sådan regel.

Vi håber, at den frigørelse, der nu sker på dette punkt, vil blive forvaltet på den måde, som det er tænkt. Vi håber ikke, at frigivelsen vil medføre en ny bølge af pornografiske skrifter, og vi har i udvalget den opfattelse, at det jo heldigvis står enhver frit for, om han ønsker at give penge ud til den slags skrifter, og at det jo i hvert tilfælde også er helt frivilligt, om man vil læse dem.

Man har endvidere drøftet det spørgsmål, om den omstændighed, at vi nu ophæver disse bestemmelser, kunne give anledning til, at der ville komme til at foregå en eksport af pornografiske skrifter til lande, hvor man har forbud imod den slags. Det er jo klart, at hvis det ville blive tilfældet, kunne det komme til at skade Danmarks anseelse i de pågældende lande. Udvalget er af den opfattelse, at risikoen for, at Danmark bliver storeksporther af pornografi, ikke ligger på den skriftlige pornografis område, men måske i højere grad på billedområdet, og her er det udvalgets opfattelse, selv om man indgående har drøftet hensigtsmæssigheden af også at give billederne fri, at man ikke for nærværende vil ophæve denne regel. Vi har drøftet, om man ikke fortsat skulle følge den del med opmærksomhed, og udvalget er enig om ikke at foreslå ændringer på det punkt for øjeblikket, idet man er af den opfattelse, at det ville være ønskeligt, om man fik en ens-